

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobce **T.H.**, proti žalované **Západočeské univerzitě v Plzni**, se sídlem Plzeň, Univerzitní ulice 2732/8, o žalobě proti zásahu žalované spočívajícímu v odepírání žalobci možnosti vykonávat funkci člena Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, získanou v řádných volbách do tohoto orgánu v roce 2011,

t a k t o:

- I. Určuje se, že zásah žalované vůči žalobci spočívající v odepření možnosti vykonávat funkci člena Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, získanou ve volbách do tohoto orgánu v roce 2011, ke kterému došlo na jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni dne 29.10.2012, byl nezákonný.
- II. Žalované se zakazuje, aby pokračovala v odpírání možnosti žalobce vykonávat funkci člena Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, získanou ve volbách do tohoto orgánu v roce 2011.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Žaloba.

Žalobce se žalobou domáhal ochrany proti zásahu žalované spočívajícímu v odepírání žalobci možnosti vykonávat funkci člena Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, získanou v řádných volbách do tohoto orgánu v roce 2011.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že byl zvolen členem Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni ve volbách konaných v březnu roku 2011, když získal 53,12 % hlasů (409 z celkových 770 odevzdaných) a umístil se na prvním místě mezi volenými studenty. Žalobce se ujal získaného mandátu a až do zásahu, který je předmětem této žaloby jej řádně vykonával. Dle čl. 2 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni je volební období člena akademického senátu tříleté a začíná 1. května po proběhnutí volbách. Volební období žalobce tak začalo 1. května 2011 a jeho tři roky dosud neuplynuly. U žalobce nenastala žádná okolnost, s níž právní předpisy nebo Volební a jednací řád, zejména pak jeho čl. 12 odst. 2, spojují zánik mandátu. Žalobce především zdůrazňuje, že nepřestal být nikdy studentem magisterského studijního programu Právo a právní věda uskutečňovaného na Fakultě právnické, v rámci kterého byl též prvotně zvolen. Rozhodnutím ze dne 29.6.2012, č.j. MŠMT-28969/2012-M3, rozhodlo Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy tak, že prodloužilo akreditaci studijního programu Právo a právní věda, obor Právo uskutečňovaného u žalované, a to do 31.10.2013. Žalovaná z tohoto rozhodnutí (zcela neznámým způsobem) dovodila, že žalobce (a ostatní studenti studijního programu) jsou nadále v důsledku citovaného rozhodnutí studenty studijního programu uskutečňovaného toliko univerzitou, nikoli fakultou, a proto jim též mimo jiné zanikl mandát studentských senátorů senátu fakulty, neboť již nejsou členy akademické obce Fakulty právnické. Tento svůj právní názor žalovaná nevtělila do žádného rozhodnutí ani jiného oficiálního aktu či sdělení, nicméně se podle něj fakticky chová a brání žalobci ve výkonu mandátu v akademickém senátu. Dne 29.10.2012 se konalo zasedání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. Žalobce na něj nebyl pozván a dozvěděl se o něm pouze náhodou. Přesto se dostavil a snažil se zde vykonávat mandát, který mu právem náleží. Snažil se zejména prezentovat se jako senátor, vyjadřovat se jako senátor v rozpravě k jednotlivým bodům a hlasovat. Nic z toho mu však nebylo umožněno s tím, že není senátor a není ani student fakulty právnické. Předseda Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni JUDr. P. dokonce vyhrožoval žalobci, že ho nechá ze zasedací místnosti vyvést. Žalobce konstatoval, že má za to, že žalovaná je správním orgánem ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť je právnickou osobou, již bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, mimo jiné například rozhodování a právech a povinnostech studentů podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) a § 68 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Tím je dána pasivní legitimace žalované. Aktivní legitimace žalobce je dána tvrzeným přímým faktickým zásahem, jímž byl žalobce přímo zkrácen na svých právech, a který byl zaměřen přímo proti němu. Právo vykonávat mandát zvoleného člena akademického senátu je veřejným subjektivním právem žalobce, které je v rovině zákonné garantováno ustanovením § 62 odst. 1 písm. h) zákona o vysokých školách, jež je vyústěním obecného ústavně garantovaného práva podle čl. 21 Listiny základních práv a svobod, jež zajišťuje občanům právo podílet se na veřejné správě výkonem aktivního či pasivního volebního práva. Žalobce přitom pokládá za zřetelné, že ochrana volebního práva se nevztahuje pouze na proces získání

mandátu volbou, ale též na možnost mandát vykonávat, neboť pouhá volba bez následného výkonu mandátu by byla toliko prázdňou formální slupkou bez materiálního konstitucionálního obsahu. Žalobce pokládá za zřejmé, že přímo proti němu byl zacílen zásah (opakované faktické odepření možnosti jednat jako senátor), který mu znemožnil mandát vykonávat. Žalovaná v této otázce nevydala žádné rozhodnutí a její činnost se omezuje na faktické odepírání možnosti jednat jako senátor. Zejména ze zápisu a videozáznamu z jednání akademického senátu je přitom zřejmé, že zásah byl zcela adresný vůči žalobci, konzistentní a vytrvalý, opakovaný a jednoznačný. V důsledku tohoto zásahu žalobce nemá možnost vykonávat mandát, který získal v řádné volbě. Nezákonnost zásahu žalované je zřejmá. Žalobce byl senátorem řádně zvolen a jeho mandát žádným způsobem nezankl. Odepírání práva mandát vykonávat je tak zásahem do jeho zákonem garantovaného veřejného subjektivního práva. Ač žalovaná nikdy v žádné oficiální nebo jinak uchopitelné formě neodůvodnila svůj postup, z útržkovitých sdělení, která činí, lze dovodit, že se zřejmě domnívá, že studijní program, v němž žalobce studuje, byl výše citovaným rozhodnutím Ministerstva školství „přesunut“ pod univerzitu, a tedy že žalobce již není studentem Fakulty právnické, ale že studuje pouze v univerzitním studijním programu. Ač je podle názoru žalobce především na žalované, aby se s problémem vypořádala a svůj postup náležitě vysvětlila, žalobce pro zvýšení ekonomie řízení pokládá za vhodné se s možnými tvrzeními žalované vypořádat již nyní, ač se z jeho strany jedná o určitou spekulaci ohledně toho, jak své stanovisko vlastně žalovaná bude hájit. Rozhodnutí Ministerstva školství v žádném případě žádný „přesun“ studijního programu z fakulty na univerzitu nezakládá. Je to zřejmé z celé řady skutkových i právních argumentů. Žalobce je nadále veden jako student studijního programu uskutečňovaného na Fakultě právnické. Je to zřetelné z matriky studentů a z jeho potvrzení o studiu. Žalobci nebylo nikdy ukončeno studium, nebylo vydáno žádné rozhodnutí o žádné jeho změně, nikdy u něj ukončení studia nebylo evidováno. Odkaz na rozhodnutí ministerstva je tak pouze formální výmluvou, ničím jiným. Studijní program je nadále uskutečňován stejně, ve stejné budově, stejnými lidmi se stejnými studenty. Děkan Fakulty právnické stále vydává vyhlášky, pokyny a individuální rozhodnutí týkající se studentů tohoto studijního programu a též ostatní orgány Fakulty právnické vůči těmto studentům vystupují. K žádné změně tedy nedošlo nejen právně, ale ani fakticky. Rozhodnutí Ministerstva není rozhodnutím o změně podmínek akreditace, neboť žádné takové rozhodnutí vydat nelze. Podle zákona o vysokých školách žádné řízení o změně akreditace neexistuje. Existuje toliko řízení o udělení akreditace (§ 79), o prodloužení akreditace (§ 80 odst. 2), omezení akreditace (§ 85 odst. 2 písm. a), pozastavení akreditace (§ 85 odst. 2 písm. b) a odnětí akreditace (§ 85 odst. 2 písm. c) vše zákona o vysokých školách). Žalovaná tedy dovozuje, že ministerstvo vydalo rozhodnutí, které dle zákona ani teoreticky vydat nemůže. Bez ohledu na výše uvedené je řízení o prodloužení akreditace řízením návrhovým, které se zahajuje na žádost (§ 80 odst. 2 zákona o vysokých školách). Na žádost se vztahují obdobně podmínky, jaké se vztahují na žádost o prvotní udělení akreditace podle § 79 téhož zákona. I kdyby žalobce ryze teoreticky připustil, že ministerstvo může spolu s prodloužením akreditace tuto též změnit (což žalobce samozřejmě rezolutně popírá), o žádnou takovou změnu nebylo žádáno. O prodloužení akreditace bylo rozhodnuto na základě žádosti podané ve prospěch Fakulty právnické, což veřejně potvrdila i rektorka Západočeské univerzity na setkání akademické obce Fakulty právnické konané dne 19.9.2012. Vydané rozhodnutí je rozhodnutím o prodloužení akreditace vydaným podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o vysokých školách. Podstatou prodloužení jakéhokoli oprávnění je změna délky jeho platnosti za zachování ostatních podmínek, a to tím spíše, není-li změna podmínek vyslovena. Žádná změna podmínek akreditace není ve výroku rozhodnutí Ministerstva vyslovena. Výrok rozhodnutí obsahuje toliko výrok v tom směru, že

se prodlužuje akreditace studijního programu, a dále následuje již jen identifikace tohoto programu. Výrok neobsahuje údaj o tom, že se podmínky akreditace např. „dále mění tak, že studijní program bude namísto Fakulty právnické uskutečňován pouze univerzitou samotnou“ či jiný výrok podobného typu a obsahu. Je přitom zřejmé, že práva a povinnosti se závazně mění toliko výrokem rozhodnutí, a tedy pokud by ministerstvo snad skutečně mělo v úmyslu studijní program „přesunout“, muselo by tak učinit právě ve výroku. Uvedené závěry jsou podpořeny též odůvodněním rozhodnutí ministerstva. Dle ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí ministerstva však není ani slovo o tom, že by ministerstvo jakkoli změnilo podmínky akreditace, natož aby zde bylo vyloženo, proč tak učinilo, o jaká ustanovení zákona se opřelo nebo jakými úvahami bylo vedeno. Zajisté nelze ministerstvu podsouvat, že rozhodlo hrubě nezákonně a že rozhodlo o změně podmínek akreditace a v příkrém rozporu se zákonem toto rozhodnutí nijak neodůvodnilo. Takový výklad je absurdní. Mnohem přijatelnější výklad je ten, že ministerstvo důvody pro změnu podmínek akreditace nevyložilo, protože k žádné změně nedošlo. Je to tedy jak výrok, tak i odůvodnění rozhodnutí, co neobsahuje zhora nic o změně akreditace, pokud jde o součást vysoké školy, kde je program uskutečňován. Rozhodnutí je v tomto směru jasné a jakýkoli jeho odlišný výklad je ryze fantasijní.

II.

Vyjádření žalované k žalobě.

Žalovaná navrhlá odmítnutí, eventuálně zamítnutí žaloby.

Ve vyjádření k žalobě uvedla, že soudy ve správním soudnictví sice rozhodují podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) s.ř.s o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, ovšem správním orgánem se rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Žalované je nepochybně svěřeno například rozhodování o právech a povinnostech studentů, ovšem okruh v těchto věcí je taxativně vymezen ustanovením § 68 zákona o vysokých školách. Jednání, ve kterém žalobce spatřuje nezákonný zásah správního orgánu, však uskutečnil samosprávný akademický orgán Fakulty právnické, kterým je podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách její Akademický senát. Orgány fakulty mají přitom právo podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. f) zákona o vysokých školách jednat jménem vysoké školy ve věcech ustanovování samosprávných akademických orgánů. Z uvedeného vyplývá, že volební záležitosti spadají do působnosti samosprávného akademického orgánu fakulty - jejího akademického senátu. Soudy ve správním soudnictví však jsou povolány rozhodovat v oblasti veřejné správy, v tomto konkrétním případě však nejde o zásah při výkonu veřejné moci. Žalovaná s ohledem na tyto skutečnosti namítá nedostatek pravomoci soudu danou věc projednat, když se v případě volby do samosprávného akademického orgánu nejedná o výkon veřejné moci, neboť je výsostným právem fakulty ustanovování jejích samosprávných orgánů, přičemž tato věc spadá do její samosprávy. Žalovaná dále namítla, že žalobu je třeba odmítnout, neboť je podána opožděně. Podle ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce

dozvěděl o nezákonném zásahu. Podle § 84 odst. 2 s.ř.s. nelze zmeškání lhůty prominout. Žalobce se o zániku svého členství v akademické obci Fakulty právnické, se kterou je jedinec spjato členství v jejím Akademickém senátu, dozvěděl již dne 19.7.2012, a to dopisem prorektora pro studijní a pedagogickou činnost a předsedy Akademického senátu Západočeské univerzity v Plzni, kde je výslovně uvedeno, že „od 1. 8. 2012 již nebudou členy akademické obce Fakulty právnické. Tato skutečnost ukončuje právo studentů Programu volit a být volen do akademického senátu fakulty“. Dále proti žalobci bylo jako proti studentovi Fakulty právnické vedeno disciplinární řízení. Rozhodnutím ze dne 31.1.8.2012 bylo disciplinární řízení rektorkou zastaveno, když v tomto rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že „v důsledku tohoto rozhodnutí přestal být student T.H. členem akademické obce Fakulty právnické i členem jejích orgánů, kdy členství je podmíněno příslušností k akademické obci fakulty“. I z tohoto rozhodnutí je evidentní, že se žalobce o zániku svého mandátu dozvěděl. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci, aniž by proti tomuto „zásahu“ žalobce brojil. Konečně byl žalobce předsedou Akademického senátu Fakulty právnické dne 13. 9. 2012 informován o tom, že studenti magisterského studijního programu již nejsou členy akademické obce Fakulty, a že u senátorů zvolených za studentskou volební část došlo k zániku mandátů. Výslovně je jmenován žalobce T.H. Na základě tohoto sdělení byly vyhlášeny z důvodu zániku mandátů všech členů studentské volební části Akademického senátu fakulty dne 13.9.2012 doplňovací volby, které řádně proběhly ve dnech 9. a 10. října 2012. Žalobce se tedy nejpozději v den vyhlášení doplňovacích voleb, tedy dne 13.9.2012, dozvěděl o tom, že jeho mandát zanikl. Od tohoto data pak je třeba nejpozději počítat subjektivní lhůtu pro podání žaloby podle ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. Lhůta však v tomto případě nebyla dodržena a žalobu je třeba odmítnout.

K věci samé žalovaná uvedla, že požádala dne 31.10.2011 o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu „Právo a právní věda“ podle § 80 zákona o vysokých školách která byla původně udělena do 31.7.2012. Podle tohoto ustanovení se na řízení o prodloužení akreditace použije ustanovení § 79 zákona o vysokých školách. Z ustanovení § 79 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách přitom vyplývá, že písemná žádost o udělení akreditace obsahuje název vysoké školy, popřípadě její součásti, která bude studijní program uskutečňovat. V uvedeném případě žádala v souladu s citovaným ustanovením žalovaná o prodloužení akreditace s výslovným uvedením skutečnosti, že o prodloužení akreditace se žádá pro Fakultu právnickou, která tedy bude uskutečňovat daný studijní program podle ustanovení § 23 odst. 1 zákona o vysokých školách. Na základě této žádosti rozhodlo ministerstvo rozhodnutím ze dne 9.3.2012, že platnost akreditace magisterského programu „právo a právní věda“ se studijním oborem „Právo“ se standardní dobou studia 5 let a formou studia prezenční, uskutečňovaného Fakultou právnickou Západočeské univerzity v Plzni, se prodlužuje do 31.7.2016. Rozhodnutím ze dne 19.6.2012 bylo zrušeno rozhodnutí ministra Dobeše a věc byla vrácena ministerstvu k dalšímu řízení. Za tohoto stavu, kdy bylo 19.6.2012 zrušeno rozhodnutí ministra Dobeše, platila akreditace udělená pro Fakultu právnickou do dne 31.7.2012. Okamžitě po doručení rozhodnutí ministra Fialy žalovaná pod č. j. ZCU 020566/2012 vzala zpět původní žádost o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu Právo a právní věda podanou dne 31.10.2011 a se souhlasem Vědecké rady Západočeské univerzity v Plzni podala novou žádost o prodloužení akreditace pro studijní program Právo a právní věda, studijní oboro Právo. Tato nová žádost byla podána žalovanou bez uvedení skutečnosti, že by daný studijní program měla uskutečňovat její Fakulta právnická. Z tohoto důvodu také žalovaná požádala Vědeckou radu Západočeské univerzity v Plzni, aby s tímto novým návrhem vyslovila souhlas, neboť se

podle ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách jedná o schválení studijního programu, jehož schválení nepatří do působnosti vědecké rady fakulty. Jedná se totiž o studijní program uskutečňovaný vysokou školou. Možnost uskutečňování studijního programu přímo vysokou školou přitom výslovně vyplývá například z ustanovení § 50 odst. 2 zákona o vysokých školách, podle kterého o přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, rozhoduje děkan, o přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje vysoká škola, rozhoduje rektor. Že se nejedná o účelovou záležitost, kterou by snad žalovaná směřovala proti studentům Fakulty právnické, dokládá žalovaná mimo jiné též odkazem na analogickou situaci v případě jejího vysokoškolského Ústavu umění a designu. Podle ustanovení § 34 odst. 1 zákona o vysokých školách se vysokoškolský ústav může podílet na uskutečňování akreditovaného studijního programu. Zákon tedy v případě vysokoškolského ústavu nepřipouští, aby vysokoškolskému ústavu byla přímo udělena akreditace, umožňuje však, aby se na uskutečňování akreditovaného studijního programu „podílel“. Toto „podílení se“ v praxi znamená, že vysokoškolský ústav personálně zabezpečuje výuku v prostorách ústavu, se svěřeným vybavením, dále též vyřizuje veškerou administrativní agendu, včetně evidence studentů, vydávání potvrzení o studiu apod. Ovšem akreditace je udělena přímo univerzitě, která primárně za uskutečňování studijního programu odpovídá. Také v tomto případě lze hovořit o „studentech“ vysokoškolského ústavu pouze přeneseně, když ve skutečnosti to jsou studenti příslušní k akademické obci veřejné vysoké školy s právem volit a být voleni toliko do orgánů univerzitních. Toto tvrzení žalovaná dokládá například rozhodnutím ministerstva č. j. MSMT/29 019/2012-M3, kterým byla mimo jiné prodloužena a rozšířena akreditace studijních programů Design se studijním oborem Design pro Západočeskou univerzitu v Plzni. Teprve na základě takto udělené akreditace „pověřila“ univerzita uskutečňováním tohoto studijního programu vysokoškolský Ústav umění a designu. Podle této nové žádosti vydalo ministerstvo rozhodnutí č. j. MSMT-28969/2012-M3 ze dne 29.6.2012, kterým rozhodlo o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo na dobu platnosti do 31.10.2013, forma studia je prezenční, standardní doba studia 5 roků, pro Západočeskou univerzitu v Plzni. Ze samotného porovnání výroku rozhodnutí ministra Dobeše a rozhodnutí ministra Fialy č. 2 je zcela evidentně patrný rozdíl, který spočívá právě v tom, komu bylo přiznáno právo uskutečňovat daný studijní program. Zatímco ve výroku rozhodnutí ministra Dobeše je výslovně uvedeno, že magisterský studijní program je uskutečňován Fakultou právnickou Západočeské univerzity v Plzni, v rozhodnutí ministra Fialy č. 2 tato skutečnost (záměrně) uvedena není, což je podtrženo v odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde je mimo jiné uvedeno, že ministerstvo obdrželo dne 25. 6. 2012 novou žádost Západočeské univerzity v Plzni o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo, který byl dosud uskutečňován Fakultou právnickou Západočeské univerzity v Plzni. Z uvedeného plyne jasný rozdíl mezi tím, že dříve byl studijní program uskutečňován fakultou a nyní je uskutečňován vysokou školou. Dne 3.7.2012 obdržela žalovaná stanovisko Akreditační komise, které potvrzuje výše prezentovaný názor, když je v něm uvedeno, že zákon o vysokých školách rozeznává v případě vysokých škol, které se člení na fakulty, mezi studijními programy uskutečňovanými fakultou a mezi studijními programy uskutečňovanými vysokou školou (§ 50 zákona o vysokých školách). Studenti fakultních studijních programů přitom náleží ke dvěma akademickým obcím, k nimž mají různá práva a povinnosti. Jednak jsou příslušníky akademické obce vysoké školy (§ 3 zákona o vysokých školách) a dále pak i akademické obce fakulty (§ 25 odst. 3 téhož zákona). Studenti, kteří nejsou členy akademické obce fakulty, pak mimo jiné nemají právo volit a být voleni do orgánů fakulty, což ovšem neznamená, že by

byli omezeni v aktivním či pasivním volebním právu do orgánů univerzitních. O rozhodnutí ministra Fialy č. 2 pak Akreditační komise výslovně uvádí, že bylo vydáno ve prospěch vysoké školy a nikoli ve prospěch fakulty. Jedinou změnu přitom Akreditační komise spatřuje právě v popsaném vztahu k akademické obci a dodává, že je nutno od okamžiku, kdy bude studijní program uskutečňován žalovanou namísto Fakulty právnické, zajistit právo studenta volit a být volen do univerzitního akademického senátu. K tomuto žalovaná prohlašuje, že takové právo studentům zajistila, když při první příležitosti vyhlásila doplňovací volby do univerzitního Akademického senátu. Těchto voleb se mohl žalobce zúčastnit bez jakéhokoliv omezení jeho volebního práva podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. h) zákona o vysokých školách. Výslovně se zde dále uvádí, že nedochází ke změně v evidenci studentů v matrice studentů. Z tohoto důvodu jsou studenti v matrice evidováni pod stejným evidenčním číslem, jako tomu bylo dosud. Jde přitom o vedení administrativní evidence, ze které samotné nelze dovozovat příslušnost k akademické obci. Akreditační komise dále uvádí, že v okamžiku, kdy student, proti kterému je fakultou vedeno disciplinární řízení, přestává být členem akademické obce dané fakulty, je nezbytné řízení zastavit, a to pro nedostatek osobní působnosti. Zcela v duchu výše popsaných skutečností se zachovala rektorka žalované a disciplinární řízení, které Fakulta právnická vedla proti žalobci, v plném rozsahu zastavila, a to právě z důvodu, že žalobce přestal být členem akademické obce fakulty. Skutečnost, že akreditace byla udělena přímo žalované, vyplývá též z materiálu nazvaného Akreditace magisterského programu Právo a právní věda na Západočeské univerzitě v Plzni (rekapitulace průběhu řízení: říjen 2011 až červenec 2012). V tomto materiálu se výslovně uvádí, že žalovaná vzala žádost o prodloužení akreditace z 31.10.2011 zpět a požádala o udělení akreditace přímo pro Západočeskou univerzitu v Plzni. Na základě rozhodnutí ministra Fialy č. 2, kterým byla akreditace udělena přímo žalované, pověřila rektorka pod č. j. ZCU 026245/2012 ze dne 1.8.2012 Fakultu právnickou, aby zabezpečila uskutečňování magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo a pověřila dohledem nad touto činností prorektora pro studijní a pedagogickou činnost. Z tohoto pověření však nelze dovodit skutečnost, že by studijní program „přecházel“ zpět na fakultu, neboť to by bylo zcela nepochybně omezením rozhodnutí ministra Fialy č. 2, kterým byla akreditace udělena přímo žalované. Na základě uvedeného pověření se tedy ani studenti nestali opět příslušníky akademické obce fakulty, ale zůstali příslušníky akademické obce žalované. Již dne 7.9.2012 informovala žalovaná o svých krocích provedených v souvislosti s rozhodnutím ministra Fialy č. 2 Akreditační komisi a zaslala jí zprávu o tom, jakým způsobem bude probíhat studium v magisterském studijním programu na základě výše uvedeného pověření, a to včetně personálního zabezpečení výuky. Akreditační komise proti postupu žalovaného v uvedené věci neměla námitek. V mezidobí se uvedeným problémem respektive přímo postavením studentů studujících magisterský studijní program Právo a právní věda se studijním oborem Právo zabývala též Rada vysokých škol na svém 6. zasedání konaném dne 20.9.2012. K žádosti Rady vysokých škol sdělilo ministerstvo, že prodloužení akreditace již nebylo vysoké škole (v souladu s její žádostí) v daném případě uděleno pro její součást - Fakultu právnickou Západočeské univerzity v Plzni. Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni uskutečňovala uvedený studijní program pouze do 31.7.2012; nyní jej uskutečňuje (od 1. srpna) přímo vysoká škola. Pokud jde o členství stávajících studentů, pak tito studenti jsou studenty vysoké školy a tudíž členy akademické obce vysoké školy a nikoli fakulty. Dne 15.10.2012 obdržela žalovaná žádost ministerstva č. j. MSMT-42803/2012/30 ze dne 10.10.2012, kterou ministerstvo žalovanou žádá o sdělení, jakým způsobem bylo řešeno mimo jiné postavení studentů v akademických orgánech univerzity a fakulty. K této žádosti zaslala žalovaná ministerstvu vyjádření č. j. ZCU 035624/2012 ze dne 17.10.2012, kde se

mimo jiné ve vztahu k postavení studentů uvádí, že členství studentů magisterského studijního programu v orgánech fakulty, kam byli zvoleni jako členové obce fakulty, zaniklo současně se zánikem jejich příslušnosti k akademické obci fakulty. Zároveň jim však vzniklo právo volit a být volen do akademických orgánů univerzity, a to z důvodu jejich příslušnosti k akademické obci univerzity. Ze všech těchto výše uvedených kroků pak vyplývá skutečnost, že žalovaná konzistentně ve všech krocích zastává názor, který nebyl vyvrácen Akreditační komisí ani ministerstvem, že udělením akreditace pro univerzitu přestali být studenti příslušníky akademické obce fakulty, ale stali se příslušníky akademické obce univerzity, a to se všemi právy a povinnostmi, které jim též univerzita plně zabezpečila. To se týká především možnosti volit a být volen do Akademického senátu Západočeské univerzity v Plzni. Podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. h) zákona o vysokých školách má student právo volit a být volen do akademického senátu. Podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. f) zákona o vysokých školách patří mezi práva fakulty ustavování samosprávných akademických orgánů fakulty. Podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) téhož zákona je samosprávným akademickým orgánem fakulty její akademický senát. Podle 33 odst. 2 písm. a) a b) zákona o vysokých školách jsou vnitřními předpisy fakulty statut a volební a jednací řád akademického senátu. Z uvedených ustanovení vyplývá, že garantované volební právo (aktivní i pasivní) studenta do akademického senátu patří do samosprávné působnosti fakulty, která má právo ve vnitřním předpise stanovit pravidla pro konání voleb, účast na volbách, pravidla pro zvolení, výkon a zánik mandátu. Podle ustanovení čl. 3 odst. 2 Statutu Fakulty právnické mají pouze členové akademické obce aktivní i pasivní volební právo do akademického senátu fakulty. Podle čl. 7 odst. 2 Statutu Fakulty právnické má akademický senát osmnáct členů, které volí ze svých řad členové akademické obce fakulty. Podle čl. 7 odst. 3 Statutu Fakulty právnické volbu upravuje Volební a jednací řád akademického senátu Fakulty právnické. Podle čl. 3 odst. 1 písm. b) Volebního a jednacího řádu Fakulty právnické se zřizuje volební část studentská, do které je voleno 6 studentů. Podle čl. 4 odst. 1 Volebního a jednacího řádu Fakulty právnické aktivní volební právo má ten, kdo je v den voleb členem akademické obce fakulty. Podle čl. 4 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Fakulty právnické má pasivní právo ten, kdo je do skončení voleb členem akademické obce fakulty. Podle čl. 12 odst. 2 písm. e) Volebního a jednacího řádu Fakulty právnické zaniká mandát ztrátou volitelnosti, která nastává podle čl. 12 odst. 3 téhož předpisu, pokud senátor přestal být členem volební části, za kterou byl zvolen. Z uvedených ustanovení Statutu i Volebního a jednacího řádu zcela nepochybně vyplývá, že jak aktivní či pasivní volební právo je, stejně tak jako mandát senátora, vázán na příslušnost k akademické obci fakulty. Ztratí-li student příslušnost k akademické obci fakulty, například v důsledku ztráty akreditace udělené dříve fakultě, ztrácí právo volit a být volen, stejně tak v případě, že již vykonává mandát, ztrácí tento mandát, a to právě z jediného důvodu, že přestal být členem akademické obce fakulty a tím i studentské části senátu, kam byl jako student zvolen. Takováto ztráta volitelnosti nastala u žalobce v důsledku nové žádosti žalované, na jejímž základě byla akreditace udělena přímo žalované. Nastala-li tedy u žalobce ztráta volitelnosti, která je upravena Volebním a jednacím řádem Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, nemůže se ze strany žalované jednat o nezákonný zásah.

III.

Vyjádření účastníků při jednání.

Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Žalobce doplnil, že z řady provedených důkazů vyplývá, že žalovaná žádala o prodloužení akreditace, té stávající akreditace, kterou měla Právnická fakulta, nikoliv o udělení akreditace nové. Pokud se žádá o prodloužení, prodlužuje se pouze doba. Pokud by univerzita chtěla studijní program realizovat na jiné univerzitě než Fakultě právnické, musela by o tomto rozhodnout kvalifikovaným způsobem, k čemuž nedošlo. Z rozhodnutí ministerstva nevyplývá změna členství v Akademické obci a ani vyplývat nemůže. Rozhodnutí ministerstva nemůže nikdy přímým způsobem zasáhnout do vnitřního uspořádání univerzity, není-li k takovému zásahu výslovný zákonný podklad. Důkazy předložené žalovanou dokládají skutečnost, že i ministerstvo školství předpokládalo, že pokud žalovaná bude chtít provést změny v členství v Akademické obci, přijme k tomu patřičné rozhodnutí kvalifikovaným způsobem. Klíčovým je i vyjádření ministerstva školství týkající se členství v Akademické obci Fakulty právnické Západočeské univerzity, které tvrdí, že zánik tohoto členství by nastal, pokud by se daný student poprvé na Západočeské univerzitě nikoliv na fakultě zapsal do další části studijního programu. K tomu nikdy nedošlo a zápisem do další části studijního programu doložil, že došlo k zápisu na Fakultu právnickou. Žalobce dále konstatoval, že bylo záměrem univerzity odstavit od rozhodování orgány fakulty, Akademický senát a vedení fakulty, se kterým vysokoškolský zákon výslovně počítá v některých kvalifikovaných situacích. K tomu měla žalovaná použít nástroje, které vysokoškolský zákon pro tyto situace stanoví. Tzn. nucená správa fakulty. Situaci, ke které došlo, považují za obcházení tohoto ustanovení vysokoškolského zákona. Žalobce dále uvedl, že upozorňuje na skutečnost, že je zavedenou právní praxí nejen na Západočeské univerzitě, ale i na ostatních školách, že studenty lze převádět mezi součástmi univerzity pouze s jejich výslovným souhlasem. Žalovaná se chovala také velmi nekonzistentně ve vztahu ke studentům Fakulty právnické a rozhodování senátu Akademického Fakulty právnické, protože ještě v druhé polovině srpna v Akademickém senátě Fakulty Právnické v původním složení, včetně studentů magisterského oboru, rozhodl o podmínkách přijímacího řízení pro bakalářský studijní program. Dále děkan Fakulty právnické v období od 1.8. do dnešního dne vydal řadu individuálních i normativních rozhodnutí týkajících se studentů magisterského studijního programu právo a právní věda.

Žalovaná doplnila, že snahou žalované za krajně nepříznivého stavu, který by odnesli především a hlavně její studenti, bylo zabezpečit těmto studentům možnost dostudování, aniž by se to těchto studentů nějakým významným způsobem dotklo. Podala proto novou žádost o akreditaci, a to přímo pro Západočeskou univerzitu v Plzni s tím, že pokud tato akreditace bude žalované udělena, pověří Fakultu právnickou, aby mimo jiné i po administrativní stránce zabezpečila uskutečňování studijního programu právo a právní věda a studenti mohli dostudovat. Jedinou změnu, kterou žalovaná nemohla ovlivnit je skutečnost, že v případě udělení akreditace přímo Západočeské univerzitě v Plzni přestávají být studenti příslušníky Akademické obce fakulty a zůstávají nadále toliko příslušní Západočeské univerzitě v Plzni. Tuto skutečnost žalovaná nemohla a ani nechtěla nijak obejít, takže jediným důsledkem je skutečnost, že tam, kde členství k určitému orgánu fakulty vyplývalo z příslušnosti k její Akademické obci, mandát zanikl. Toto je i případ žalobce, když v důsledku rozhodnutí Ministerstva školství přestal být členem Akademické obce Fakulty právnické, a to s ohledem na skutečnost, že akreditace byla udělena přímo Západočeské univerzitě v Plzni, což potvrzuje výrok takového rozhodnutí. Žádné z jednání, která byla aprobována, jak akreditační komisí, tak i ministerstvem, nebyla v žádném případě činěna vůči žalobci, ale právě jen s ohledem na skutečnost, že žalovaná jakožto správná matka se chtěla postarat o své studenty a zabezpečit jim možnost dostudování. V mezidobí, což bylo také důsledkem tohoto kroku,

byl získán čas pro fakultu právnickou, aby pracovala na nové žádosti o udělení akreditace přímo pro tuto součást, k čemuž také došlo. Protože vnitřní předpisy Fakulty právnické spojují členství v Akademickém senátu s příslušností v Akademické obci této fakulty a stanoví, jako jeden z důvodů pro zánik tohoto členství ztrátu příslušnosti k Akademické obci fakulty mandát žalobce zanikl způsobem, který je upraven ve volebním a jednacím řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni a pokud žalovaná postupovala podle tohoto vnitřního předpisu, nemohla jednat nezákonně. O akreditaci pro Západočeskou univerzitu – Právnickou fakultu v Plzni nebylo žádáno jednak z důvodu časové tísně, kdy původně udělená akreditace končila dne 31.7.2012, přitom rozhodnutí ministra Fialy bylo vydáno v polovině června, to vše za situace, kdy zde existovalo nesouhlasné stanovisko akreditační komise, aby tento studijní program nadále uskutečňovala Fakulta právnická. Za této situace nemohla žalovaná zvolit jiný prostředek než ten, který ukládá zákon, tím je povinnost, která je kladena přímo vysoké škole, aby zabezpečila možnost tam, kde končí akreditace zabezpečit studium ve stejném nebo obdobném studijním programu.

IV.

Posouzení věci soudem.

A.

Vypořádání námitek žalované o nedostatku procesních podmínek k rozhodnutí soudu.

Podle § 26 odst. 1 zákona o vysokých školách je akademický senát fakulty jejím samosprávným zastupitelským akademickým orgánem. Má nejméně devět členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu fakulty volí ze svých řad členové akademické obce fakulty. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Vnitřní předpis fakulty stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob volby předsedy akademického senátu, orgány akademického senátu a jejich ustavování a důvody zániku členství v akademickém senátu a případnou neslučitelnost členství v akademickém senátu s výkonem jiných funkcí. Působnost akademického senátu je stanovena v ustanovení § 27 zákona o vysokých školách. Podle § 26 odst. 3 věta první zákona o vysokých školách je funkční období jednotlivých členů akademického senátu fakulty nejvýše tříleté.

Zákon o vysokých školách, jakožto norma veřejného práva, zakládá studentům, jakožto členům akademické obce fakulty (§ 25 odst. 3 zákona o vysokých školách), právo volit a být volen do akademického senátu fakulty.

Zvolený člen akademického senátu fakulty má pak právo, jakožto člen tohoto kolektivního orgánu, podílet se po dobu svého funkčního období (§ 26 odst. 3 věta první zákona o vysokých školách) na výkonu působnosti akademického senátu (§ 27 zákona o vysokých školách). Do takto definovaného veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty nemůže být ze strany jakéhokoli orgánu veřejné správy zasazeno jinak, než při respektování ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Tj. pouze v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

Rozhoduje-li vysoká škola o právech a povinnostech studentů, je již tradičně považována za správní orgán ve smyslu definice správního orgánu vymezené v ustanovení § 4

odst. 1 písm. a) s.ř.s. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2006, č.j. 2 As 50/2004-64 (dostupný na www.nssoud.cz a publikovaný pod č. 907 v č. 8/2006 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Jak naznačil Nejvyšší správní soud, je vysoká škola právníckou osobou (§ 2 odst. 2 zákona o vysokých školách), které bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy, resp. studentů v oblasti vysokého školství.

Skutečnost, že zásah nemá povahu rozhodnutí ve formálním slova smyslu, nemění nic na tom, že žalovanou je stále nutné považovat za správní orgán ve smyslu definice správního orgánu vymezené v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Bylo by absurdním přijmout závěr, že v případě, kdy zásah do veřejných subjektivních práv či povinností studentů ze strany vysoké školy nemá povahu rozhodnutí, jsou studenti zbaveni možnosti soudní ochrany proti tomuto zásahu. Takový závěr by byl v přímém rozporu se zásadami demokratického právního řádu, neboť nikdo nemůže být zbaven možnosti soudní ochrany svých práv.

Veřejnému subjektivnímu právu na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty odpovídá povinnost vysoké školy toto právo respektovat. Pokud se vysoká škola rozhodne do tohoto práva zasáhnout, musí být tento zásah v souladu s ustanovením čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Domnívá-li se zasažený, že zásah tato kritéria nesplňuje, může se proti tomuto zásahu domáhat ochrany žalobou proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s.ř.s.), má-li zásah povahu rozhodnutí, nebo žalobou proti nezákonnému zásahu (§ 82 a násl. s.ř.s.), nemá-li zásah povahu rozhodnutí.

Podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod se může každý domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Stanoví-li soudní řád správní v ustanovení § 82, že „*každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný*“, nelze žalobci upřít právo podat žalobu proti tvrzenému zásahu žalované do jeho veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty. Žalobce totiž tvrdí, že byl nezákonným zásahem správního orgánu přímo zkrácen na tomto svém veřejném subjektivním právu. Stanoveným postupem se tak žalobce domáhá svého práva u soudu.

K tvrzení žalované, že v nyní souzené věci „*nejde o zásah při výkonu veřejné moci, když se v případě volby do samosprávného akademického orgánu nejedná o výkon veřejné moci, neboť je výsostným právem fakulty ustanovování jejích samosprávných orgánů, přičemž tato věc spadá do její samosprávy*“, je nezbytné uvést, že předmětem soudního řízení, je tvrzený zásah žalované do veřejného subjektivního práva žalobce na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty. Nikoli otázka volby do akademického senátu. Nadto je vhodné v obecné rovině žalovanou upozornit na to, že soudní ochrany je možné se domáhat nejen ve věcech ochrany mandátu ale také ve věcech volebních, a to bez ohledu na to, zda se jedná či nejedná o samosprávný orgán. Odkázat lze například na okruh věcí volebních souzených soudy ve správním soudnictví podle § 88 až § 93 s.ř.s. V demokratickém právním státě jsou podrobeny soudnímu přezkumu v zásadě všechny zásahy správních orgánů do práv a povinností fyzických a právníckých osob.

Nedůvodnou soud shledal i námitku žalované o opožděnosti žaloby.

Podle § 84 odst. 1 a 2 s.ř.s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Z již citovaného ustanovení § 82 s.ř.s. vyplývá, že nezákonný zásah správního orgánu je aktem správního orgánu, kterým je žalobce přímo zkrácen na svém veřejném subjektivním právu, který je zaměřen přímo proti žalobci, resp. jeho veřejnému subjektivnímu právu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu, resp. jeho veřejnému subjektivnímu právu, přímo zasaženo.

Z ustanovení čl. 13 odst. 3 a 4 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, vyplývá, že senátor má právo být přítomen jednání akademického senátu fakulty a právo vystoupit na něm. Rovněž má právo být přítomen na jednání předsednictva akademického senátu, a to i tehdy, není-li jeho členem. Právo vystoupit na jednání předsednictva akademického senátu má pouze tehdy, když mu to předsednictvo akademického senátu dovolí. Senátor má dále právo činit na jednání pléna návrhy, jak má akademický senát rozhodnout. Návrhy může činit sám nebo s ostatními senátory. Vnitřní a jednací řád stanoví, ve kterých případech je pro účinné podání návrhu třeba, aby jej podalo společně více senátorů.

Citovaná ustanovení Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni vymezují podstatný obsah veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty.

Žalobce spojoval zásah do svého veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty se zasedáním Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni konaného dne 29.10.2012.

V zápisu z jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni konaného dne 29.10.2012 bylo mimo jiné uvedeno: „Do jednání několikrát vstoupil T. H., který se domáhal postavení senátora – předseda T. P. mu opakovaně sdělil, že již senátorem není, a zároveň zdůraznil, že toto fórum není určeno ke zkoumání mandátu T. H. – ten zanikl z rozhodnutí univerzity. Pokud tedy T. H. chce problematiku svého mandátu řešit, musí ji řešit ze ZČU. T. Hnetila se v této souvislosti dotázal, které rozhodnutí má předseda T. P. na mysli. Předseda T. P. odkázal na e-mail, který on rozesílal a v němž oznamoval původním senátorům za SK, že jim skončil mandát. Zároveň předseda T. P. sdělil, že ukončuje tuto debatu, a to konstatováním, že T. H. v tuto chvíli není senátorem, a pokud se domnívá, že stále senátorem je, má právní prostředky obrany. Až bude mít předseda T. P. pravomocné rozhodnutí, které říká opak, tzn. že T. H. mandát nezanikl, bude se podle toho chovat. Nyní však ale žádné takové rozhodnutí není, takže v tuto chvíli není T. H. studentem FPR, a není tedy ani senátorem, protože mu zanikla volitelnost. Na to reagoval T. H., že dosud žádné rozhodnutí nedostal, a proto se stále cítí být senátorem – předseda T. P. mu odvětil, že ho to nezajímá, vše co bylo třeba, mu prý sdělil“. Na jiném místě zápisu bylo uvedeno: „V diskusi o návrhu programu jednání nikdo jiný nevystoupil, hlásil se jen T. H., ale předseda T. P. mu neudělil slovo s poukazem na to, že T. H. není senátor, ale host, a jako takový může na jednání AS hovořit jen tehdy, pokud mu předseda AS udělí slovo (což v tu chvíli předseda T. P. neučinil). T. H. namítal, že je stále studentem FPR, a tedy i senátorem. Předseda T. P. mu

sdělil, že ho to v daný moment nezajímá“. V zápisu bylo dále uvedeno: „Do hlasování se snažil vstoupit T. H., a to tím, že hlasuje proti. Na to reagoval předseda T. P. a vyzval T. H., aby nenarušoval průběh jednání, a zároveň ho upozornil, že ho v krajním případě může nechat vyvést“. Na dalších místech zápisu byly uvedeny tato pasáže: „K volbě se vyjádřil ještě T. H., který upozornil na to, že mu nebyl vydán hlasovací lístek. Předseda T. P. opět sdělil, že T. H. není senátorem“ a „V diskusi vystoupil T. H., který upozornil na to, že nedostal žádné materiály. Předseda T. P. na to reagoval sdělením, že T. H. nehovoří k věci“.

Z citovaných částí zápisu z jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni vyplývá, že dne 29.10.2012 došlo k přímému zásahu do veřejného subjektivního práva žalobce na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty. Žalobci nebylo umožněno být přítomen jednání akademického senátu fakulty v pozici senátora, jak vyplývá z první a čtvrté citované pasáže zápisu, a bylo mu současně zamezeno realizovat právo vystoupit na akademickém senátu fakulty, jak vyplývá z druhé a třetí citované pasáže zápisu. Jednalo se o přímý zásah do veřejného subjektivního práva žalobce, zásah byl zaměřen přímo proti žalobci. Zásah tudíž splňuje všechny definiční znaky tvrzeného nezákonného zásahu vymezené v ustanovení § 82 s.ř.s.

Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu dne 28.12.2012 a k zásahu došlo dne 29.10.2012, tj. před méně než dvěma měsíci ode dne konání jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, byla žaloba podána ve lhůtě uvedené v ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s., tj. včas.

Na tomto místě je vhodné upozornit na následující.

Podle ustanovení § 26 odst. 1 věta čtvrtá zákona o vysokých školách vnitřní předpis fakulty krom jiného stanoví důvody zániku členství v akademickém senátu. Tyto jsou stanoveny v ustanovení čl. 12 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. Mandát senátora zaniká: a) uplynutím funkčního období, b) rozhodnutím o rozpuštění AS FPR, c) vzdáním se mandátu, d) okamžikem ujmoutí se funkce neslučitelné s členstvím v AS FPR, e) ztrátou volitelnosti.

K zániku mandátu dochází přímo z Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. O zániku mandátu se nevydává žádné rozhodnutí. Mandát buď trvá, nenastala-li skutečnost, na základě které mandát zaniká, nebo zaniká, nastala-li skutečnost, na základě které mandát zaniká. Nikde není stanoveno, že by mandát zanikal včasným nepodáním žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu spočívajícímu ve znemožnění uplatnění veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty. Senátor se tak může, až do skončení svého mandátu z některého z uvedených důvodů, domáhat ochrany proti každému nezákonnému zásahu do svého veřejného subjektivního práva. I v případě, pokud by senátor nepodal či zmeškal žalobu proti konkrétnímu nezákonnému zásahu, který bude vždy vymezen konkrétními skutkovými okolnostmi, zejm. místem, časem a způsobem spáchání, neznamenala by tato skutečnost zánik možnosti brojit žalobou podle § 82 a násl. s.ř.s. proti jakémukoli nezákonnému zásahu budoucímu.

Již z tohoto důvodu jsou nedůvodné námitky žalované o tom, že se žalobce o zásahu dozvěděl dříve než dne 29.10.2012. Došlo-li k namítanému zásahu dne 29.10.2012, nemohl se žalobce o tomto zásahu dozvědět dříve.

Přesto je vhodné doplnit, že žádná ze čtyř listin žalovanou navržených k prokázání opožděnosti žaloby nenaplnuje znaky nezákonného zásahu podle § 82 s.ř.s. Nedošlo jimi totiž k přímému zásahu do veřejného subjektivního práva žalobce na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty.

V listině s označením „Vážení členové akademické obce Fakulty právnické v Plzni“ ze dne 19.7.2012 bylo uvedeno: *„Vzhledem k tomu, že akreditace byla udělena univerzitě, zůstávají studenti 2. až 5. ročníku Programu nadále členy akademické obce univerzity, ale od 1.8.2012 již nebudou členy akademické obce fakulty právnické. Tato skutečnost ukončuje právo studentů Programu volit a být volen do akademického senátu fakulty“.*

V rozhodnutí žalované, resp. rektorky, ze dne 31.8.2012, č.j. ZCU 028936/2012, kterým bylo zastaveno disciplinární řízení proti žalobci bylo uvedeno: *„Dne 29.6.2012 vydalo ministerstvo pod č.j. MSMT-28969/2012-M3 rozhodnutí, kterým se akreditace magisterského studijního programu „Právo a právní věda“ se studijním oborem „Právo“ uděluje přímo Západočeské univerzitě v Plzni, a to s účinností od 1.8.2012. V důsledku tohoto rozhodnutí přestal být student T.H. členem akademické obce Fakulty právnické i členem jejích orgánů, kdy členství je podmíněno příslušností k akademické obci fakulty“.*

Z fotokopie emailu JUDr. T.P., předsedy Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, ze dne 13.9.2012, vyplývá, že v emailu bylo uvedeno: *„Vzhledem k tomu, že toto stanovisko je i stanoviskem ZČU a univerzita deklaruje, že již provedla vynětí studentů magisterského programu z akademické obce FPR ZČU, nezbyvá mi, než konstatovat, že u senátorů zvolených za studentskou volební část došlo k zániku mandátu. Mandát tedy zanikl kolegům J.G., T.H., R.K., H.M., P.Š., F.V., přičemž totéž platí o náhradnících“.*

V listině ze dne 13.9.2012, kterou byly vyhlášeny doplňovací volby do studentské volební části Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, bylo uvedeno: *„Předseda Akademického senátu Fakulty právnické ZČU z důvodu zániku mandátů všech členů studentské volební části Akademického senátu FPR ZČU v Plzni a neexistenci žádného způsobilého náhradníka vyhláší doplňovací volby do studentské volební části Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni na dny 9. října 2012 a 10. října 2012“.*

Z citovaných částí obsahu shora uvedených listin, na které žalovaná výslovně upozornila, vyplývá, že se z nich žalobce objektivně mohl dozvědět o tom, jaký postoj žalovaná zastává ve vztahu k otázce trvání mandátu žalobce jako senátora Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. Z tohoto postoje žalované mohl žalobce dovést, že pokud se dostaví na nejbližší zasedání akademického senátu, je možné, že mu bude zamezeno realizovat práva senátora, tj. že potenciálně může dojít k přímému zásahu do jeho veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty. Žalobce se jistě mohl cítit postojem žalované dotčen, avšak toto dotčení není možné považovat za dotčení přímé.

Jak již bylo uvedeno shora, podstatným obsahem veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty je právo být přítomen jednání akademického senátu fakulty, právo vystoupit na něm a právo činit na jednání pléna návrhy, jak má akademický senát rozhodnout. Do žádného z těchto dílčích práv žalobce listinami přímo zasaženo nebylo, a proto v souhrnu nemohlo jimi dojít ani k přímému zásahu do veřejného subjektivního práva žalobce na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty.

Je-li tudíž možné žalovanou předložené listiny považovat toliko za jakési oznámení o tom, že potenciálně může dojít k přímému zásahu do jeho veřejného subjektivního práva na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty, je nezbytné odkazem na ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s. konstatovat, že oznámení o tom, že potenciálně dojde k nezákonnému zásahu, nemá vliv na běh lhůty pro podání žaloby. Žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu, nikoli ode dne, kdy se dozví o tom, že v zásahu s určitou mírou pravděpodobnosti dojde.

B.

Posouzení věci samé.

Podstatou sporu mezi účastníky řízení bylo, zda žalobce je či není členem Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, resp. zda je či není studentem Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni.

Jak vyplývá z čl. 12 odst. 2 písm. e) Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni mandát senátora zaniká ztrátou volitelnosti. Ztráta volitelnosti nastává, pokud senátor přestal být členem volební části, za kterou byl zvolen (čl. 12 odst. 3 téhož vnitřního předpisu). Z čl. 3 odst. 1 písm. b) Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni vyplývá, že „studentská“ volební část je tvořená studenty zapsanými na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni.

Žalovaná dospěla na základě rozhodnutí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ze dne 29.6.2012, č.j. MSMT-28969/2012-M3, k závěru, že dosavadní studenti právnické fakulty přestávají být studenty právnické fakulty a stávají se studenty univerzity. Žalovaná uvedla, že *„udělením akreditace pro univerzitu přestali být studenti příslušníky akademické obce fakulty, ale stali se příslušníky akademické obce univerzity, a to se všemi právy a povinnostmi, které jim též univerzita plně zabezpečila“*.

Soud se se závěry žalované neztotožňuje.

1.

Předně je nezbytné upozornit na to, že vnitřní členění veřejné vysoké školy není věcí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy, nýbrž věcí veřejné vysoké školy.

Vyplývá tak z ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách, podle kterého vnitřní organizace patří do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy. Podle § 22

odst. 1 zákona o vysokých školách se veřejná vysoká škola může členit na tyto součásti: a) fakulty, b) vysokoškolské ústavy, c) jiná pracoviště pro vzdělávací a výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost nebo pro poskytování informačních služeb, d) účelová zařízení pro kulturní a sportovní činnost, pro ubytování a stravování zejména členů akademické obce nebo k zajišťování provozu školy. Pouze k rozhodnutí o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení fakulty je vyžadováno předchozí stanovisko Akreditační komise (§ 23 odst. 3 zákona o vysokých školách).

Vzhledem k tomu, že podle § 23 odst. 1 zákona o vysokých školách fakulta uskutečňuje nejméně jeden akreditovaný studijní program a vykonává vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost, je také na veřejné vysoké škole, aby určila, jaký či jaké akreditované studijní programy bude fakulta uskutečňovat a jakou vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost bude vykonávat. Ani do této působnosti nemůže ministerstvo nijak zasahovat. Opačný přístup by vedl k samotnému popření samosprávné působnosti veřejné vysoké školy uvedené v ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách, neboť by to ve svém důsledku nebyla veřejná vysoká škola, kdo rozhoduje o svém vnitřním členění, nýbrž ministerstvo či Akreditační komise.

Stejným způsobem je nezbytné vykládat i ustanovení § 79 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách, podle kterého písemná žádost vysoké školy o akreditaci studijního programu obsahuje název vysoké školy, popřípadě její součásti, která bude studijní program uskutečňovat. Bez ohledu na to, zda vysoká škola v žádosti o akreditaci uvede, že bude studijní program uskutečňovat sama, nebo uvede, že jej bude uskutečňovat některá z jejích součástí, a na základě této žádosti jí je akreditace studijního programu udělena, neztrácí vysoká škola ani po dobu platnosti akreditace právo své dosavadní rozhodnutí změnit. Změna subjektu, který bude v rámci vysoké školy akreditovaný studijní program uskutečňovat, totiž sama o sobě není způsobila zavdat příčinu pro objektivní pochybnosti o řádném uskutečňování studijního programu.

Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy tudíž není v žádném rozhodnutí oprávněno určovat, jaká vnitřní organizační složka veřejné vysoké školy bude akreditovaný studijní program uskutečňovat. Dlužno doplnit, že i pokud by k něčemu takovému přesto došlo, bylo by k převodu uskutečňování akreditovaného programu následně nutné provést faktické kroky, jak odůvodněno v následující části 2. rozsudku. Již z těchto důvodů se žalovaná nemůže ve svůj prospěch úspěšně dovolávat rozhodnutí ministerstva ze dne 29.6.2012.

Přesto je nezbytné uvést, že žalovanou tvrzená skutečnost, že rozhodnutím ministerstva ze dne 29.6.2012 bylo určeno, že akreditovaný studijní program bude namísto fakulty povinně uskutečňovat přímo univerzita, z obsahu rozhodnutí nevyplývá.

Výrok rozhodnutí ministerstva ze dne 29.6.2012 zní: „*Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy rozhodlo podle § 79 odst. 4, 80 odst. 2 a § 105 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo na dobu platnosti do 31. října 2013, forma studia je prezenční, standardní doba studia 5 roků, pro Západočeskou univerzitu v Plzni*“.

K citovanému výroku rozhodnutí ministerstva je nejprve nezbytné uvést, že podle § 78 odst. 1 zákona o vysokých školách studijní program podléhá akreditaci, kterou uděluje ministerstvo, přičemž z ustanovení § 79 odst. 1 téhož zákona vyplývá, že písemnou žádost o akreditaci studijního programu podává vysoká škola. Je proto logické, ba dokonce nezbytné, aby se ve výroku rozhodnutí o akreditaci studijního programu objevilo označení vysoké školy, které je akreditace udělena. Pokud by ve výroku rozhodnutí o akreditaci nebyl označen subjekt, kterému je akreditace udělována, mohlo by rozhodnutí ministerstva jen stěží mít nějaké právní účinky. Udělit akreditaci, aniž by bylo vysloveno, komu je udělována, možné není.

Z tohoto důvodu nelze ze slov „*pro Západočeskou univerzitu v Plzni*“, uvedených ve výroku rozhodnutí ministerstva vyvozovat cokoli mimořádného, zvláštního či tajuplného. Je zcela správné, že platnost akreditace magisterského studijního programu byla prodloužena žalované, neboť nikomu jinému, než žadateli ani prodloužena být nemohla.

Označení žalované se navíc ve výroku rozhodnutí ministerstva objevuje pouze jednou, proto ani tato skutečnost neposkytuje žádnou oporu pro výklad zastávaný žalovanou. Tomuto výkladu by snad skýtal jakousi oporu výrok, ve kterém by bylo uvedeno, že platnost akreditace se prodlužuje „*Západočeské univerzitě v Plzni pro Západočeskou univerzitu v Plzni*“. Nic takového či tomu podobného však součástí výroku rozhodnutí ministerstva ze dne 29.6.2012 není.

Dále je nezbytné upozornit na skutečnost, že výrok rozhodnutím ministerstva ze dne 29.6.2012 je opřen o ustanovení § 80 odst. 2 zákona o vysokých školách, podle kterého platnost akreditace lze i opakovaně prodloužit a podle kterého se na řízení o prodloužení platnosti akreditace se přiměřeně vztahuje ustanovení § 79. Z použití tohoto ustanovení zákona o vysokých školách ve výroku rozhodnutí tak vyplývá, že jediným smyslem rozhodnutí ministerstva bylo „*prodloužit platnost akreditace*“ nikoli „*udělit novou akreditaci*“ či „*změnit stávající akreditaci*“. Výrok rozhodnutí není formulován tak, že by snad mělo dojít ke změně stávajících podmínek akreditace, krom doby jejího trvání. Není zde uvedeno, že „*stávající akreditace se mění tak, že namísto Fakulty právnické bude studijní program uskutečňovat Západočeská univerzita v Plzni*“.

Ač je právně závazný toliko výrok správního rozhodnutí, který vyznívá tak, jak uvedeno shora, je vhodné podotknout, že jinak nevyznívá ani odůvodnění rozhodnutí ministerstva ze dne 29.6.2012. Ve velice strohém odůvodnění bylo v prvním odstavci konstatováno, jakou žádost žalovaná podala, ve druhém odstavci bylo uvedeno, že žádost projednala Akreditační komise a že k ní vydala stanovisko, následně bylo toto stanovisko doslovně okopírováno a vyznačeno kurzívou, a v posledním odstavci bylo uvedeno: „*Ministerstvo s ohledem na skutečnost, že platnost udělené akreditace končí dnem 31. července 2012 a že je třeba zajistit stávajícím studentům řádné dokončení studia nebo příslušného úseku studia a na citované stanovisko Akreditační komise, s nímž se po věcné stránce plně ztotožnilo (včetně navržené doby akreditace), rozhodlo o prodloužení platnosti akreditace studijního oboru „Právo a právní věda“ se studijním oborem „Právo“ pro Západočeskou univerzitu v Plzni, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí*“. Citovaná část odůvodnění rozhodnutí je formulována stejně jako výrok, a proto pro jeho výklad platí to, co soud uvedl při výkladu jeho výroku.

Vzhledem k tomu, že obsah rozhodnutí vyznívá jednoznačně, nemůže být jeho výklad ovlivněn výroky předchozích rozhodnutí. Také rozhodnutím ministerstva ze dne 9. 3. 2012, č. j. MSMT-9572/2012-37, byla toliko prodloužena akreditace. Slova „*uskutečňovaného Fakultou právnickou Západočeské univerzity v Plzni*“ nelze vykládat tak, že v každém příštím rozhodnutí, kde nebude zmíněna fakulta právnická, dojde k automatickému převedení uskutečňování akreditovaného studijního programu na vysokou školu. Rozhodnutím ministerstva ze dne 19.6.2012, č. j. MSMT-25670/2012-VI/I, pak bylo rozhodnutí ze dne 9.3.2012 toliko zrušeno. Tato rozhodnutí tak nejsou způsobilá zvrátit závěry soudem shora učiněné. Stejně tomu je i v případě zpětvzetí žádosti univerzity o prodloužení akreditace studijního programu právo a právní věda ze dne 21.6.2012 a žádosti o prodloužení akreditace ze dne 25.6.2012. Z obsahu těchto listin jednak nevyplývá, že je sdělováno, že akreditovaný studijní program bude namísto fakulty právnické uskutečňovat přímo vysoká škola, jednak pro rozhodnutí věci není podstatné, jak byl formulováno zpětvzetí původní žádosti a žádost nová, nýbrž jak byl formulován výrok rozhodnutí ministerstva ze dne 29.6.2012.

S ohledem na skutečnost, že Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy není v žádném rozhodnutí oprávněno určovat, jaká vnitřní organizační složka veřejné vysoké školy bude akreditovaný studijní program uskutečňovat, je nerozhodné i znění výroku rozhodnutí ministerstva ze dne 17. 7. 2012, č. j. MSMT/29 019/2012-M3, týkajícího se bakalářského studijního oboru *Bildende Künste* se studijním oborem *Illustration und Grafik* a rozšíření navazujícího magisterského studijního programu *Design* o studijní obor *Design*. Pokud jde o žalovanou v této souvislosti uváděný „Ústav umění a designu“, je nezbytné uvést, že podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách jsou vysokoškolské ústavy, obdobně jako fakulty, vnitřními organizačními složkami vysoké školy. Podle § 34 odst. 1 zákona o vysokých školách se může vysokoškolský ústav podílet na uskutečňování akreditovaných studijních programů nebo jejich částí. Podílí-li se tudíž „Ústav umění a designu“ na uskutečňování konkrétního akreditovaného studijního programu, není na tom nic divného a současně ani přínosného pro řešení nyní souzené věci. Neuskutečňuje-li akreditovaný studijní program například Fakulta výtvarného umění, kde by studenti byli jejími studenty, nýbrž veřejná vysoká škola za součinnosti s vysokoškolským ústavem, je logické, že studenti zůstávají studenty vysoké školy.

2.

Jak soud uvedl při výkladu ustanovení § 6 odst. 1 písm. a), § 22 odst. 1, § 23 odst. 1 a § 79 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách, je zcela v samosprávné působnosti vysoké školy rozhodnout, kdo bude konkrétní akreditovaný studijní program uskutečňovat, tj. zda veřejná vysoká škola nebo některá z jejích vnitřních organizačních složek, resp. i v průběhu platnosti akreditace studijního programu převést jeho realizaci na sebe či jinou svoji vnitřní organizační složku. Toto právo vysoké školy respektuje také soud.

Soud se proto zabýval tím, zda po vydání rozhodnutí ministerstva ze dne 29.6.2012, se kterým žalovaná spojovala změnu dosavadních poměrů, došlo ze strany žalované k namítanému faktickému převedení uskutečňování „*magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo*“ z Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni na Západočeskou univerzitu v Plzni.

Na základě při jednání provedených důkazů soud dospěl k závěru, že nikoli.

Rektorka žalované v pověření ze dne 1.8.2012, č. j. ZCU 026245/2012, uvedla: *„Vážený pane děkane, v souvislosti s rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, č.j. MSMT-28969/2012-M3 ze dne 3.7.2012, kterým byla Západočeské univerzitě v Plzni prodloužena akreditace magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem pověřuji Fakultu právnickou Západočeské univerzity v Plzni, aby řádně, podle zákona a vnitřních předpisů Západočeské univerzity zabezpečila uskutečňování magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo, a to po stránce personální, přístrojové a informační. Osobou odpovědnou za dohled nad uskutečňováním magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo Fakultou právnickou stanovím za vedení Západočeské univerzity v Plzni doc. PaedDr. Jaroslava Dokoupila, Ph.D., prorektora pro studijní a pedagogickou činnost. Zároveň Fakultě právnické, a to v souladu se závěry a doporučeními Akademického senátu Západočeské univerzity v Plzni ukládám, aby a) pokračovala v přípravě nové žádosti o akreditaci magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo pro Fakultu právnickou Západočeské univerzity v Plzni, b) provedla nejpozději do 31.8.2012 analýzu vnitřních předpisů a vnitřních norem Fakulty právnické ve vztahu k jejich aplikovatelnosti na studenty magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo akreditovaného pro Západočeskou univerzitu v Plzni, c) vypracovala průběžné kontrolní zprávy o průběhu magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo podle požadavků Akreditační komise, a to nejméně 1 týden před termínem pro předložení Akreditační komisi, d) předkládala zprávy o průběhu magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo podle požadavků prorektora pro studijní a pedagogickou činnost, e) postupovala i podle dalších pokynů prorektora pro studijní a pedagogickou činnost“.*

Z citovaného opatření rektorky vyplývá, že nedošlo k faktickému převedení realizace „magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo“ z Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni na Západočeskou univerzitu v Plzni či kohokoli jiného.

Pověřila-li rektorka Fakultu právnickou Západočeské univerzity v Plzni, aby *„řádne, podle zákona a vnitřních předpisů Západočeské univerzity zabezpečila uskutečňování magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo, a to po stránce personální, přístrojové a informační“* a to za situace, kdy v době vydání pověření fakulta tento akreditovaný studijní program již po několik let uskutečňovala, je pověření ve své podstatě toliko deklarací faktického stavu nikoli konstituováním stavu nového. Zabezpečení studijního programu po stránce personální, přístrojové a informační je přitom esenciální složkou řádné realizace akreditovaného studijního programu. Vždyť dostatečné zabezpečení studijního programu po stránce personální, přístrojové a informační je jednou ze základních podmínek pro udělení akreditace (viz. § 79 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 79 odst. 6 zákona o vysokých školách) a ruku v ruce s tím základní podmínkou pro trvání akreditace. Bez personálního, přístrojového a informačního substrátu je realizace akreditovaného studijního programu zcela nemožná. Nedojde-li k převedení personálního, přístrojového a informačního substrátu potřebného k řádné realizaci akreditovaného studijního programu z fakulty na vysokou školu či jinou její organizační složku, nelze vůbec hovořit o tom, že došlo k převedení realizace akreditovaného studijního oboru na kohokoli jiného.

Z obsahu pověření současně nevyplývá, že by došlo k převedení čehokoli jiného potřebného k řádné realizaci akreditovaného studijního programu na kohokoli jiného. Jedinou změnou, která má jakousi konstitutivní povahu je uvalení dohledu „*vedení Západočeské univerzity v Plzni*“, resp. „*doc. PaedDr. Jaroslava Dokoupila, Ph.D., prorektora pro studijní a pedagogickou činnost*“, a to „*nad uskutečňováním magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo Fakultou právnickou*“. Pro potřeby nyní souzené věci není nezbytné se zabývat zákonností tohoto postupu, ač lze mít o tom důvodné pochybnosti, když zákon o vysokých školách takový institut nezná a jakýsi formalizovaný „dohled“ je eventuálně možný toliko v souvislosti s postupem podle § 38 zákona o vysokých školách. Zcela postačí konstatování, že uvalení dohledu není převedením realizace akreditovaného studijního programu. Jedná se o dohled „*nad uskutečňováním magisterského studijního programu*“, který uskutečňuje stále Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni.

Podle § 62 odst. 1 písm. e) zákona o vysokých školách má student právo zapsat se do další části studijního programu, pokud splnil povinnosti stanovené studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem. Vzhledem k tomu, že „*magisterský studijní program Právo a právní věda se studijním oborem Právo*“ stále uskutečňuje Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni, a podle § 25 odst. 3 zákona o vysokých školách akademickou obec fakulty tvoří akademičtí pracovníci působící na této fakultě a studenti zapsaní na této fakultě, je nezbytné považovat dosavadní studenty stále za studenty Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni.

Žalobce tudíž nepřestal být součástí studentské volební části (čl. 7 odst. 2 Statutu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, resp. čl. 3 odst. 1 písm. b) Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni), tj. nepřestal být členem volební části, za kterou byl zvolen, a proto nedošlo ke ztrátě jeho volitelnosti (čl. 12 odst. 3 téhož vnitřního předpisu). Jeho mandát senátora tak nezanikl podle čl. 12 odst. 2 písm. e) Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. Jeho mandát získaný v roce 2011, jak vyplývá ze zápisu o výsledcích voleb do Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni ze dne 12.4.2011, stále trvá. Žalovaná se tudíž dopustila nezákonného zásahu, když žalobci na jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni konaného dne 29.10.2012 zamezila v uplatňování jeho práva na pokojný výkon mandátu senátora.

Skutečnost, že i ze strany žalované je žalobce stále považován za studenta Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, ač žalovaná tvrdí opak, vyplývá ze žalobcem předložených listin, které byly při jednání provedeny k důkazu. Jedná se o potvrzení o studiu ze dne 12.9.2012 a 29.12.2012 a 27.2.2013, ve kterých je potvrzeno, že žalobce je studentem „Západočeské univerzity v Plzni“, a to „Fakulty právnické“. Dále o výpis z matriky studentů ze dne 4.12.2012, ve kterém bylo u žalobce, jako studenta, pod položkou „fakulta“ uvedeno „FPR“. V zápisovém listu část A a B ze dne 12.9.2012 bylo uvedeno „Západočeská univerzita v Plzni – FPR“. Z pokynu děkana č. 39D/2012 ze dne 8.11.2012 pak vyplývá, že je to právnická fakulta, nikoli univerzita, kdo určuje složení komisí pro státní zkoušku.

Pokud jde o důkazy předložené žalovanou, žádný z nich nedokládá, že by došlo k namítanému převedení uskutečňování „*magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo*“ z Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni na

Západočeskou univerzitu v Plzni. Listiny, a to „Stanovisko Akreditační komise“ ze dne 3.7.2012, dopis Akreditační komisi ze dne 7. 9. 2012, dopis ministerstva ze dne 10. 10. 2012, zápis z jednání Vědecké rady Západočeské univerzity v Plzni ze dne 17.10.2012, dopis ministerstvu ze dne 17. 10. 2012, listina s označením Akreditace magisterského programu Právo a právní věda na Západočeské univerzitě v Plzni (rekapitulace průběhu řízení: říjen 2011 až červenec 2012) a listina s označením Informace ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro Radu vysokých škol, pouze dokladují genezi vzájemné komunikace mezi jednotlivými aktéry dotčené situace, jejich právní náhled na sporné otázky, nikoli realizaci konkrétních kroků, které by bylo možné považovat za převedení uskutečňování akreditovaného studijního programu z fakulty na kohokoli jiného. Uvalení dohledu a „vyloučení“ zástupců studentů z Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni bez provedení faktického převodu personálního a materiálního substrátu nezbytného pro řádné uskutečňování akreditovaného studijního programu na jiného, není možné považovat za převedení uskutečňování „*magisterského studijního programu Právo a právní věda se studijním oborem Právo*“.

Vzhledem k tomu, že nedošlo k převedení uskutečňování akreditovaného studijního programu, je nadbytečné se nyní blíže zabývat otázkou, zda by k eventuálnímu převedení bylo třeba souhlasu stávajících studentů, což se snažil žalobce doložit zápisem ze čtvrtého zasedání Akademického senátu Fakulty pedagogické konaného dne 4.4.2012.

3.

Nedůvodným soud shledal i tvrzení žalované o tom, že by „vyloučení“ zástupců studentů z Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni bylo jakousi „kosmetickou“ záležitostí s tím, že univerzita studentům „*plně zabezpečila jejich práva a povinnosti*“.

Podle § 27 odst. 1 zákona o vysokých školách akademický senát fakulty a) na návrh děkana rozhoduje o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení fakultních pracovišť, b) na návrh děkana schvaluje návrh vnitřních předpisů fakulty a postupuje je ke schválení akademickému senátu vysoké školy, c) schvaluje rozdělení finančních prostředků fakulty předložené děkanem a kontroluje jejich využívání, d) schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření fakulty předloženou děkanem, e) schvaluje podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných na fakultě, f) schvaluje návrh děkana na jmenování a odvolání členů vědecké rady fakulty a disciplinární komise fakulty, g) usnází se o návrhu na jmenování děkana, popřípadě navrhuje jeho odvolání z funkce, h) na návrh děkana schvaluje dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké nebo další tvůrčí činnosti fakulty vypracovaný v souladu s dlouhodobým záměrem veřejné vysoké školy po projednání ve vědecké radě fakulty. Podle § 27 odst. 2 zákona o vysokých školách se akademický senát fakulty vyjadřuje zejména a) k návrhům studijních programů uskutečňovaných na fakultě, b) k záměru děkana jmenovat nebo odvolat proděkany.

Postupem žalované byli studenti potenciálně zkráceni na všech z výše uvedených práv. Tvrzení žalované o „*plném zabezpečení práv a povinností studentů*“ je dokonce v přímém rozporu s tím, co je uvedeno v zápisu z jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni konaného dne 29.10.2012. Ač podle § 27 odst. 1 písm. e)

zákona o vysokých školách akademický senát fakulty schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření fakulty předloženou děkanem, došlo na jednání dne 29.10.2012 ke schválení „Zprávy o činnosti FPR ZČU za rok 2011“ a „Zprávy o hospodaření FPR ZČU za rok 2011“. Ač podle § 27 odst. 1 písm. f) akademický senát fakulty schvaluje návrh děkana na jmenování a odvolání členů vědecké rady fakulty a disciplinární komise fakulty, došlo ke schválení „nového člena Vědecké rady FPR ZČU“. Ač podle § 27 odst. 2 písm. a) zákona o vysokých školách se akademický senát vyjadřuje k návrhům studijních programů uskutečňovaných na fakultě, došlo ke schválení „návrhu reakreditace magisterského studijního programu Právo a právní věda, obor Právo“. Ač podle § 27 odst. 1 písm. c) zákona o vysokých školách akademický senát fakulty schvaluje rozdělení finančních prostředků fakulty předložené děkanem a kontroluje jejich využívání, došlo dne 29.10.2012 ke schválení „návrhu na vyplacení prospěchových stipendií za akademický rok 2011/2012“. A to vše při „vyloučení“ zástupců studentů z Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. Za této situace nelze vůbec hovořit o tom, že by žalovaná „*plně zabezpečila práva studentů*“. Práva studentů byla naopak zcela pošlapána, když zástupci studentů byli neoprávněně vyloučeni z podílu na rozhodování Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni.

Na uvedeném závěru nemění nic ani listina s označením Vyhlášení voleb do Akademického senátu Západočeské univerzity v Plzni ze dne 15.11.2012. Zástupci studentů jsou plnoprávními členy Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni. Eventuální členství v Akademickém senátu Západočeské univerzity v Plzni neumožňuje realizaci práv uvedených v ustanovení § 27 zákona o vysokých školách. To ostatně dokládá i obsah zápisu z jednání Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni konaného dne 29.10.2012, kdy v předchozím odstavci zmíněné otázky nebyly projednávány Akademickým senátem Západočeské univerzity v Plzni, nýbrž Akademickým senátem Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, a to bez účasti zástupců studentů magisterského studijního programu.

C.

Rozhodnutí soudu.

Soud dospěl k závěru, že žalovaná dne 29.10.2012 neoprávněně zasáhla do veřejného subjektivního práva žalobce na pokojný výkon mandátu člena akademického senátu fakulty, a proto v souladu s ustanovením § 87 odst. 2 s.ř.s. pod výrokem I. rozsudku určil, že provedený zásah byl nezákonný. Vzhledem k tomu, že ke dni rozhodnutí soudu trvají důsledky tohoto zásahu, zakázal soud žalované v souladu s ustanovením § 87 odst. 2 s.ř.s. pod výrokem II. rozsudku, aby v porušování žalobcova práva pokračovala.

D.

Náklady řízení.

Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. tak, aby byla žalované dostatečná lhůta ke splnění její povinnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 27. února 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová